

Volledige spreektekst van mevrouw L. Grootscholten

Geachte Burgemeester, wethouders en raadsleden,

Mijn is Linda Grootscholten. Al mijn hele leven inwoner van Rijswijk. Dankbaar voor deze spreekmogelijkheid en in goed overleg met mijn kinderen wil ik mijn zorgen uiten over de algehele zorg en welzijn voor kinderen, de veiligheid in Steenvoorde Zuid en de beperkte politie inzet. Mede omdat jullie vanavond de kadernotitie over de inkoop van zorg zullen bespreken.

Ik sta hier als bezorgde en verdrietige moeder van 3 geweldige kinderen van 14, 12 en 9 jaar. Ze zijn bijzonder mooie mensjes, maar beschadigd...

Zij hebben ADHD en hebben dingen meegemaakt die ik niemand wens. Al deze zaken zijn in de afgelopen jaren vastgesteld en hebben ons door menig traject gestuurd. Ook vaak van het kastje naar de muur en terug. Van school naar JGZ en via gemeente (in de rol van betalen) naar organisaties als Impegno en Yoep. Inmiddels zijn wij bijna expert te noemen op alle soorten therapie, medicijnen en ondersteuning. Dit komt vooral door de actie die je vaak zelf moet ondernemen om de beste zorg en steun voor je kind te krijgen... en bij ons x 3. Uiteindelijk is onze zoon 2 maanden voor het einde van groep 8 naar het centrum voor onderwijs en zorg gegaan om zijn trauma's en de verbijzondering die op een reguliere basisschool heeft plaatsgevonden, resulterend in pestgedrag te behandelen en misschien over een jaar wel naar het middelbare onderwijs te kunnen.

Na zoveel jaar alle instanties, afspraken en onderzoeken te hebben doorlopen en de dagelijkse zorgen was het voor mij als moeder eind 2023 op... De combinatie van zorg voor familie leden, beide een fulltime baan en 3 bijzondere kinderen deed bij mij het licht uit gaan. Ik hoor u nu denken... waarom fulltime werken? Werken is voor ons beide een oplaadpunt waarbij het even om anderen dingen gaat. Daarnaast brengen boven genoemde punten ook behoorlijke kosten met zich mee.

750 euro eigen bijdrage medicijnen missen van dyslexie op de basisschool, 800 euro laten krijgen van een gemiste diagnose.

gemiste werkuren van mijn man als zelfstandige en de reiskosten van alle afspraken en onderzoeken. Afgelopen maanden al meer dan 96 afspraken gehad...

Maar dit is ons leven, onze keuzes en onze toekomst. Vermoeiend ja, maar zeker trots op hoe onze kinderen zich door het leven worstelen.

Mijn zorgen zitten vooral bij de keuzes die de gemeente Rijswijk, u allen, maken in het verdelen van de financiën en de prioritering over de verschillende aandachtsgebieden en de meerjaren visie op (de inkoop van) zorg. Ik hoor onderwerpen als parkeer (geld), asiel en wegen. Maar waar blijft de noodkreet op het gebied van zorg, preventieve zorg, om de jeugd van rijswijk een toekomst te geven. Vroeger zeiden ze altijd de jeugd heeft de toekomst. Ik vraag mij oprecht af of de Rijswijkse jeugd hier nog een toekomst heeft!?

In de meer jaren begroting zie ik een aanzienlijke afname in de investering in preventieve jeugdzorg en in 2027 ook nog eens de inkoop van speciale opvang terug brengen naar de school zelf. In het geval van onze zoon zou dat funest zijn. Er wordt gesproken over het meer centraal aanbieden van diensten vanuit het huis van de stad.... Maar voor jeugdzorg is hier geen ruimte. Zij zitten, naar eigen zeggen, uit het zicht en op afstand van de gemeente aan de p. van vlietlaan.

Ze zijn onderbezet en worden overladen met aanvragen en gekort in budgetten. De getallen van achterstand geven geen weergave van de werkelijkheid.

Wij hebben de afgelopen 10 jaar ons eigen broek op gehouden als ouders. Ruim een jaar geleden kregen wij hier fysiek, mentaal en relationeel de rekening voor. Dit was het moment om hulp te gaan vragen buiten ons gezin en sociale vangnet. Toen werden wij geconfronteerd met gebrek aan zorg, mogelijkheden en vooral budget en personeelstekort.

Ik zal u meenemen in een paar zeer persoonlijke voorbeelden:

Onze jongste dochter recent diagnose adhd en moet naar cognitieve therapie, onderzoeken en medicijnen.

Onze zoon heeft het zeer moeilijk op school. En ook buiten school zit het niet mee. Afgelopen jaar is hij door een groep “Noord-Afrikaanse medeburgers” in onze wijk meerdere malen in elkaar geslagen en durft niet meer over straat. Ze bedreigen hem ook bij zijn eigen school. De politie kent de problematiek en staat met de rug tegen de muur. Onderbezet voor preventief ingrijpen en wettelijk beperkt in de aanpak na een incident.

En dan onze oudste dochter. Zij was dapper genoeg om aan te geven het leven niet meer te zien zitten en zich depressief te voelen... 16 weken wachtijd was het antwoord na een maand rondbellen. Bel je even als je er toch uit wil stappen?

Via school werden wij aan de gemeente gekoppeld voor ondersteuning. Er kwam een dame bij ons thuis en zij gaf aan dat met al onze problematiek er helaas maar een beperkt budget is en mogelijkheden om te ontlasten. Wat ze wel kon doen is taxi vervoer regelen voor de vele afspraken. Wij keken uit naar deze kleine lasten verlichting. Helaas na enkele weken een brief ontvangen van CJG met daarin al een voorschot genomen op het uitlopen van de reactie/ actie tijd. Krijgen in maart uiterlijk antwoord. Toen waren reeds alle afspraken van onze jongste dochter geweest. Onze zoon liep in een traject bij Ado op kosten van de gemeente den haag!!! Traject was half maart afgerond... rond de inzet van het beloofde vervoer...

Hij had direct hulp en begeleiding nodig, dus in plaats van wachten tot maart hebben wij geregeld dat hij bij psychologen van st Yoep geholpen ging worden. En uiteindelijk 2 weken geleden noodgedwongen van school gehaald en naar het CVOZ.

1 Ik vraag mij af of de gemeente zich realiseert dat de jeugd de toekomstige belasting betaler is, lees inkomsten bron?

2 De gevolgen van de corona jaren bij vele kinderen extra zorg en investering vragen om ze op hetzelfde kennis, sociale en psyche te krijgen als kinderen die hun jeugd zonder gemis van onderwijs en de effecten van een lockdown hebben meegekregen

3 Erkend de gemeente de onderbezetting van politie om in de wijk steenvoorde, maar ook andere wijken, preventief te kunnen optreden om grote incidenten te voor komen? De wijk Escamp is door Rijswijk opgevangen bij de sloop. Heeft meneer van Zanen die politie en zorg capaciteit meegegeven voor deze groep?

Ziet de gemeente ook in dat als de (jeugd)zorg en ondersteuning niet beter georganiseerd en gefinancierd wordt dat dit niet alleen effect heeft op deze kostenpost in het meerjarenplan maar ook op andere gebieden?

Neem bijvoorbeeld het onderzoek naar de woning behoefte.. De uitkomst hiervan wordt door gebrek aan investering in zorg en welzijn voor de toekomst misschien wel significant anders. Hoezo?

Mijn dochter en zoon kunnen er misschien wel niet meer zijn... Mijn dochter omdat ze het leven toch niet meer zag zitten voordat er hulp kwam. En mijn zoon maar 1 baksteen had nodig ipv een heel huis. Een baksteen met een lieveheersbeestje met dank aan onze medeburgers in de wijk. Maar ook deze medeburgers wachten op zorg en ondersteuning die vaak thuis niet wordt gegeven.

En onze kleinste zal thuis blijven door dit trauma. Dus 3 minder woning zoekende. Of misschien is er wel een extra woning nodig omdat de zorgen en lasten zo'n afstand hebben gecreëerd tussen mij en mijn man dat ons huwelijk niet meer te redden is en er dus 2 woningen nodig zijn.

Wij zijn in de afgelopen 5 jaar nog niet eens een avond samen weg geweest... Een door de gemeente betaalde overnachting in een Rijswijks hotel zou ook voor ons een keer welkom zijn. En wij zullen het mindere eten voor lief. ;-)

Maar alle mogelijke scenario's en cynisme aan de kant geschoven, hoop ik oprecht als bezorgde en soms verdrietige moeder door onmacht, dat de gemeente serieus gaat kijken waar het fout gaat in Rijswijk. En zich gaat realiseren dat investeren in zorg en welzijn misschien nu een financiële opgave is, maar uiteindelijk meer zal opleveren voor de toekomst van de jeugd en een ieder in Rijswijk.

Dank voor uw tijd.